

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA.

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA!

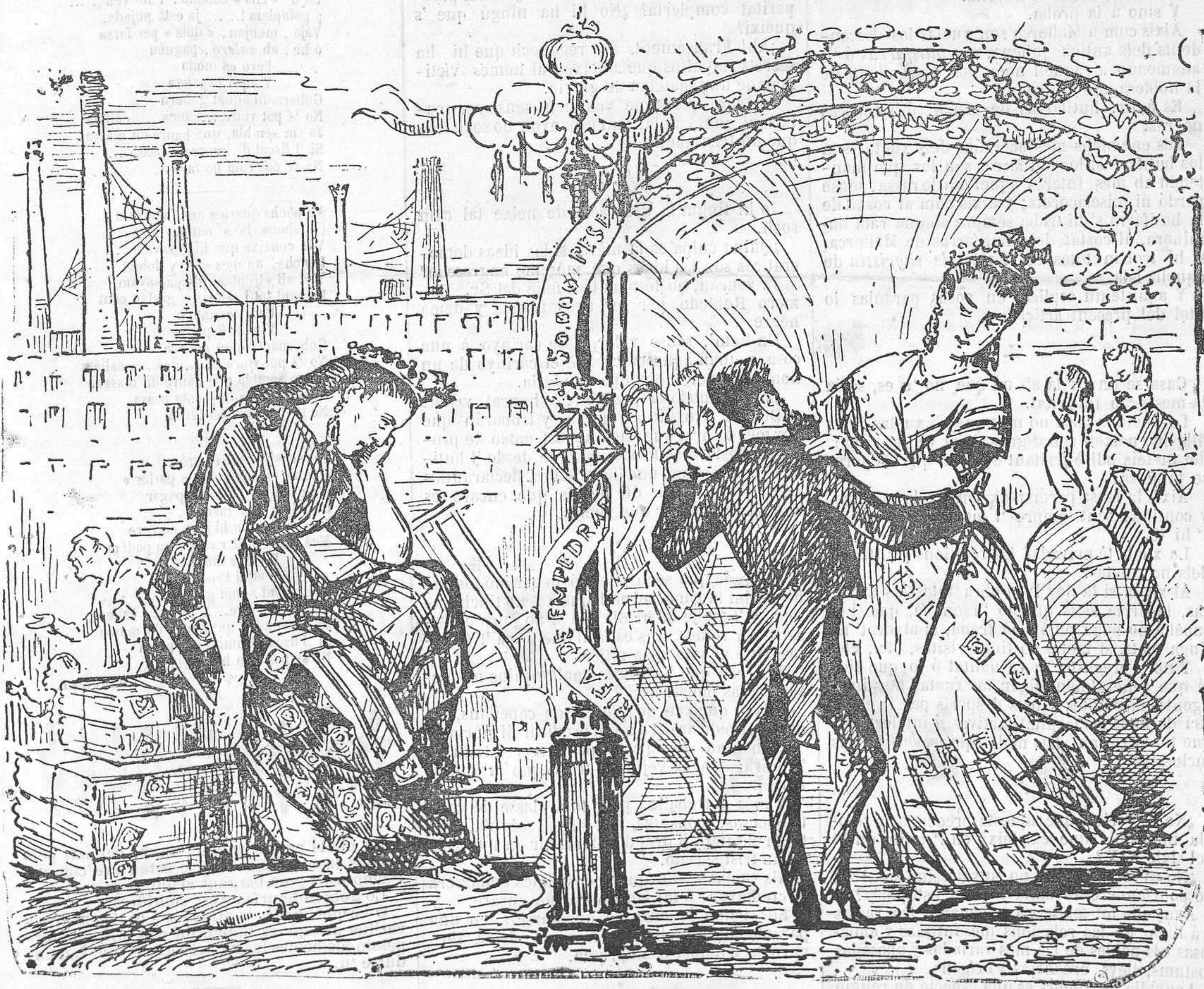
¡PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre.	8 rs.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . .	16 »
Estranger.	18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.

A las penas,

Firas y festas.

XUETAS Y BUTIFARRAS.

En la famosa isla de Mallorca fa sigles y mes sigles que hi cova una qüestió, com lo caliu de un foch mal apagat.

D' en tant en tant produheix una que altra flamarada: las flamas desapareixen; pero 'l caliu subsisteix sempre: aquet no s' apaga may.

Nos referim á la qüestió dels *Xuetas*, d' aquets sers bexats, despreciats y mirats de qua d' ull per la rahó de portar escrit sobre son front lo delictu atrós de descendir dels antichs juhéus, que al ser conquistada Mallorca pels cristians, y á fi de salvar los seus interesos varen fer com alguns revolucionaris que jo conech, van ressellarse.

Actualment se discuteix aquesta qüestió en la premsa, aixis com alguns sigles endarrera, s' hauria discutit, tirant de cap al foch als xuetas que tinguessen la llengua massa llarga, tal com va succehir en lo sigle XVI, fa apenas doscents anys.

Algo es algo: be ehim al progrés.

**

La butifarra de porch novell diu que fá mal. Los metjes aseguran que produheix freqüents inflamacions de ventrell.

Pero jo crech que la butifarra rancia fá encare mes mal que la novella.

Y sino á la proba.

Aixis com á Mallorca son xuetas los descendents dels antichs juhéus, son *butifarras* ó 'ls anomenan ab aquell nom, los descendents de la noblesa més antiga.

Es á dir: butifarras de sanch, ó butifarras negras.

Los enemichs mes acérrims dels xuetas son los butifarras: los butifarras son los que mantenen ab mes interès aquet odi de rassa, sense perdó ni misericordia; y aixis com al costat de la butifarra s' hi troba sempre alguna rata llamenera, al costat dels butifarras de Mallorca, s' hi troban totas las *ratas de sagristia* de aquella isla.

Y aqui tenui explicat en pocas paraulas lo títol del present article.

**

Casarse un xueta ab un que no 'u es, seria la mes gran iniquitat.

Lo xueta 's casa no mes que ab xuetas, y 'ls fills que neixen son dignes, ja al venir al mon, del mateix odi è irritant despreci que als pares se professa.

Aixis la rassa permanece sempre la mateixa, y continua sent sempre 'l mateix l' odi que se l' hi té.

Lo xueta té privadas las reunions y 'l tracte dels no xuetas.

Al xueta si la lley l' hi obra totas las carretras, la tírria dels que no 'u son, fá, que si es capellá no puga pujá á la trona, si atvocat no tinga plets, si metje no tinga visitas, etc., etc.

Y no 's creguin: la casualitat ó lo que siga fá que generalment sigan los xuetas mes inteligents, mes aptes y mes desperts per l' exercici de totas las facultats activas ó intellectuals, que tot lo restant dels mallorquins, *butifarras* inclusive.

**

¿No es veritat que aquesta preocupació sembla imposible que existeixi en l' ullim quart del sigle XIX?

¿No es veritat que si no 'u vejessim cada dia, no podriam creure tanta y tanta estupides?

Avuy dia tot tendeix á agermanar las rassas y á lligar ab las relacions mes íntimas y amistosas als pobles de las mes variadas y oposadas costums, lleys, creencias y orígens.

Avuy dia lo comers es una especie de religió material que practican de la mateixa manera la gent de las religions més renyidas.

Al escursarse las distancias que separan als pobles, s' escursan las diferéncias que avants també los separavan.

Aviat l' humanitat no será més que una familia, que tindrà per única lley l' amor y per únich culto la tolerancia.

**

Are esplíquim qui puga, perque á Mallorca té de haverhi xuetas y *butifarras*, gent que reventa de satisfacció y gent eternament vilipendiada: homes que ja al neixe cullen las flors del jardí de la vida, y homes que avants de neixe están predestinats á no cullirhi més que las espinas.

Algúns cops hi arribat á creure que l' isla de Mallorca era una isla de l' Oceanía. No obstant un dia vaig embarcarme y en dotze ó catorze horas van plantarmhi.

No 'u entench!

Tal vegada l' aygua del Mediterráneo es un element mal conductor del progrés y de la civilisació.

**

Pero are mateix m' adono de una cosa.

¿Per quin motiu *la Campana de Gracia* s' ocupa d' aquests assumptos?

¿No hi ha ningú mes per redimir, que alguns centenars de xuetas mallorquins?

¿Tant bè marxan las cosas d' Espanya, que 'ls lectors d' aquest periódich no mereixin res mes que un article sobre aquesta materia?

¿Tenim pau? ¿Tenim llibertat? ¿Tenim prosperitat complerta? ¿No hi ha ningú que 's queixi?

¿Ah! Francament, are regonech que hi ha secrets impulsos que uneixen al homes víctimas de una mateixa desgracia.

Jo, aquí ahont me veuhuen, sense ser mallorquí, sent catalá, sent espanyol, no soch mes que un trist xueta.

**

Jo hi tingut la desgracia de neixe tal com soch.

¿Quina culpa es la mèva, si las ideas democráticas son las ideas que més me engrescan?

Ja veurán, no tothom té 'l fetje del Sr. Romero Robledo, per ser avuy blanch y demá negre.

Un hom', sense voler, posa carinyo á una cosa, y quan aquesta cosa té el carinyo de un home, primer morir que olvidarla.

¿Aquest modo de procedir, es honrat, vritat?

Donchs vinguin á veure'u, y trobarán que per mes honrat que siga aquest modo de procedir, basta practicarlo, perque desde 'l butifarré los hi cayga una lley á sobre, declarantlos xuetas, ó mes ben dit ilegals, que encare es alguna cosa pitjor que xuetas.

**

Jo desde que soch xueta ó ilegal, no sosego; hi perdut la gana, m' enflaqueixo, no tinch humor, y 'l metje m' ha dit que si no miro de posarhi un remey, fins es fácil que tinga 'l fél sobreixit ó alguna cosa pitjor.

Jo crech que 'ls xuetas mallorquins no pasan tantas penas.

Ells se queixan de que, si son capellans, no deixan predicarlos: á mí ni predicar ni escriure.

Lamentan que si van pèl carrer ningú se 'ls mira; donchs vejin, jo trobo que 'm miran massa.

Y més jo treballo y pago tota classe de contribucions, consums, sal, sellos, cédula, y no tinch siquiera 'l dret d' intervenir en l' elecció de un trist sereno.

Als xuetas mallorquins, dos sigles endarrera 'ls cremavan: á mí fan cremarme encare.

Ells tenen lo dret de queixarse... en una paraula, ells son felissos... Á mí no deixa ser-me'n lo tribunal d' imprenta.

**

Mentres hi hajan conservadors, no sols á Mallorca, sino per tot' Espanya, hi haurá xuetas y butifarras.

P. K.

LO QU' ES MODA.

¿ Á quin temps hem arribat!
¿ Á quin temps som, caballés?
Sembla que 'l mèdi han trobat
De deixarnos, sens « dinés »
Tots los que viures, caríssims
Que no ho poden serbo més.

Pero, es « moda »
Y aqui á Espanya.

Gobernant, aquet govern
« No 's pot viure »... Mes callém:
Ja 'm sembla qu' hauré dit massa.
Si 'l « fiscal d' imprenta passa,
No se pas, com ho farém.

¿ Un ralet per una carta!
Tres, s s' hi han de posá:
Vaja, quasibé, un s' afarta
Tres cops de « llepá » y « plantá »
Pagá més y encar' mes feina
¿ Quin modo d' « adelantá »!

Pero es « moda »

Y aqui Espanya

Gabernant aquet govern
Ne 's pot viure.... mes.... callém
Ja 'm sembla, que hauré dit massa.
Si 'l fiscal d' imprenta passa
No se pás com ho farém.

La sal era « regalada »
(Sinó del tot) á poch préu
Un d' « ells » calcula, Y ho véu,.....
¿ pataplám!.... ja está pujada.
Vaja, menjeu, « dols » per forsa
ó be, ab salero, pagueu

Pero es moda

Y aqui Espanya

Gobernant aquet govern
No 's pot viure.... mes.... callém
Ja 'm sembla, qu' hauré dit massa.
Si 'l fiscal d' imprenta passa....
No se pas com ho farem.

Ab pochos quartos ans fumavam
(Y tabaco, bó s' enten)
Van coneixe que hi gosavam,....
Donchs, au mes càr, y dolent
Y si ab « trenta » rals passavam
Fumant tot l' any, ... gástan cent

Pero 'es moda

Y aqui Espanya

Gobernant aquet govern
No 's pot viure, ...mes.... callém
Ja 'm sembla que hauré dit massa.
Si 'l fiscal de imprenta passa
No se pás com ho farém

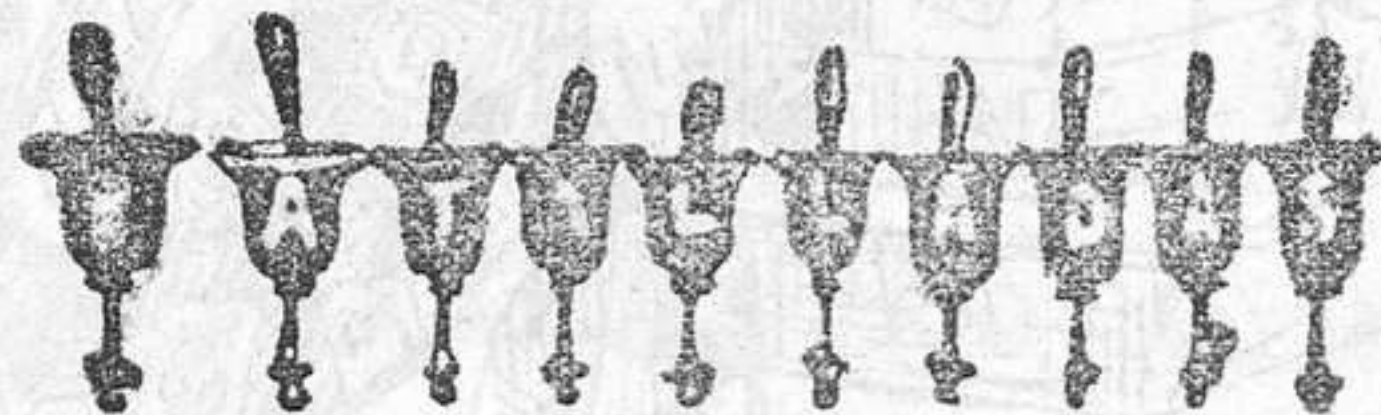
Pot ser hasta arribarém
Que no 'ns deixarán « parlar »
Puig també 'ns faran pagar
La saliva que gastem.
Ben mirat, no hi som en care
Mes.... « parlar clar » no podém

Pero es moda

Y aqui Espanya

Gobernant aquet govern,
No 's pot viure.... mes.... callém,
Ja 'm sembla qu' hauré dit massa.
Si 'l fiscal d' imprenta passa
No se pas com ho farém.

CHARRIERA.

En molts pobles de Catalunya, ocupats pels carlins en son degut temps, están are cobrant l' empréstit y embargant al qui no paga. Lo govern hauria de ser considerat. O be que no cobrés atrassos, ó bé demanar als carlins are qu' es amich de tots ells, que torressin als pobles las contribucions que van endurse 'n.

Sembla que 'ls unionistas del partit constitucional pensan emanciparse de la gefatura de 'n Sagasta

Reparin una cosa.

Als uns los dihen constitucionals, y tant aviat son dela del any 69 com de la del any 76.

Y als altres los diuen *unionistas*, y no miran res mes sino com ho farán per *desunirse*.
Si fins jo, quan me diuen *ilegal*, me figuro que soch mes legal qu' en Cánovas!

Un observador explica de la següent manera las barbaritats que cometen russos y turcs en la guerra d' Orient.

«No perdéu de vista que al costat dels turcs hi están los neos, y aquests esgarrapan fort; y no olvidéu que'l Terso vá ab los russos y aquests esgarrapa tant fort com los neos.»

En l' estació de Tarragona poch's dias endarrera un pasatjer pronunciá una d' aquellas paraules que s' diuen per donar forsa á la frase.

Y un capellá al sentirlo comensá á insultarlo dihentli:

—«Ja s' ha acabat aquell temps: si tornéu á dir una paraula aixis vos poso prés, insolent, miserable, etc., etc.»

Se desitja saber lo nom d' aquest capellá, per proposarlo per bisbe.

Una noticia:

«Se concedirán al fill de D. Ramon Cabrera 'ls títols de Conde de Morella y de Marqués del Ter.»

Los fills y descendents dels mártirs de Burjasot, Plá del Pou, Vinaroz, Maella y altres puestos immortalisats per las crueltats de Cabrera, pensan obrir una subscripció per comprar al fill de don Ramon, la corona de Conde.

Veritats de «*El Conservador*» periódich de Madrid.

«Gracias á sa terca resistencia (la resistencia de 'n Cánovas) los xiulets de las locomotoras van ofegar en Estremadura la véu del patriotisme; gracias á sa terca resistencia, Cartagena, lo desolat teatro del cantonalisme, no va ser avants de desembre de 1874, lo bressol de la restauració.»

Canta verdum, que no 'n sabréu pocas de cosas!

A Banyolas hi ha un arcalde que á més d' arcalde es investigador y recaudador de contribucions.

«No podriem donarli algun' altra cosa? Un conservador aixis, tant aficionat á treballar, es lo que no 's véu gaire.»

«Home de molts oficis, pobre segur.» diu lo ditxo.

Y jo 'm jugo qualsevol cosa, que 'l ditxo no parla per l' arcalde de Banyolas.

La *Correspondencia* no passa un dia sols, sense parlar de S. A. lo duch de Montpensier.

Y vejin com es conseqüent aquesta *Correspondencia* tant tixada de mudar d' opinions.

Alguns anys endarrera no parlava d' altra cosa.

Un telégrama de l' *Univers*, periódich de París:

«*Lourdes*—10 agost á la 1 y 45 minuts de la tarde. Tres miracles han tingut lloch desde las 12. Entre las personas que han sigut objecte d' ells s' hi conta una dona que feya 8 anys qu' estava baldada.»

Endavant las atxas.

**

Llegeixo en un altre periódich.

«Un home patia horrorosament de dolor reumátich. S' ha penjat al coll una mitja del Papa en forma de escapularis, y ha quedat curat tot deseguida.»

**

Jo tenia un noy que estudiava per metje.

Al veure aquests miracles, y tota vegada que s' han pujat los drets de matrícula, no estich per gastos.

En lloch de tirar per metje, tiraré per Papa.

Lo govern ha resolt favorablement las pre-tensions del fabricants de vanos.

¡Que 'l ventin!

Y á veure si fá com las moscas.

Tampoch dimars l' Ajuntament pogué reunir-se per falta de *concejals*.

Podriem cridar per sustuirlos á uns quants empleats y no sufririan los intereses de la Ciutat.

Al cap-de-vall los empleats varen ser los únichs electors, y per ferho malament, tothom es bó.

La democracia francesa acaba de experimentar una terrible pèrdia.

Thiers ha mort.

L' home á qui 's déu la felís y forta aliansa del ordre ab la llibertat ha deixat d' existir repentinament, quan mes necessaria 's feya sa existencia.

Envihém l' expressió del nostre sentiment als demócratas francesos.

**

Lo dia quatre de Setembre vá fer set anys que 's proclamá la República francesa.

Lo dia tres morí M. Thiers repentinament, de una terrible feridura.

Los enemichs que 'l vilipendiavan cada dia, y cada dia l' omplian d' insults avuy, callarán devant del cadáver de un home á qui tan déu a seva patria.

Lo govern reaccionari ha dispost que 'ls funerals de 'n Thiers se fassan per compte del Estat.

Fins lo govern reaccionari tèn d' inclinarse davant de la majesta de l' home mort, que en vida hauria exigit també son homenatge.

**

¿Será la mort de 'n Thiers un cop de mort per la democracia francesa?

No.

La mort de Jesucrist va ser la vida de la religió cristiana.

Thiers se 'n vá del mon deixant á un partit immens imbuhit en las máximas mes puras de la democracia, amant de la ley, adorador del ordre, ple de calma, de seny y de confiansa.

Terrible y dolorosa es la mort del home; pero fora mes terrible encare que hagués mort sense cumplir la seva missió, y la missió de Thiers estava plenament complerta.

Los próxims aconteixements están encarregats de demostrarho.

Nostra germana en glorias y fatigas *La Gaceta de Barcelona*, ha sigut denunciada y condemnada pel tribunal d' imprenta á 30 dias de suspensió.

Per ella aquest any no haurá tingut mes que onze mesos.

Mentres nos posém nosaltres la barba á remullar, no podem menos de dirli:

Paciencia y resignació, que de uns temps ne venen uns altres.

JO.....

Jo, senyors, só fill de Vich de pares xacolatés; Miquel dels Sants me dich, y en aquest paper escrich per complaure'ls á vostés.

Un capellá vaig tení ¡quina persona tant final que m' ensenyá la doctrina, y en los manaments m' instruí que ordena la ley divina.

Quan l' insurrecció estallá, ab una créu á la má y al mitj del pit lo *detente*, conforme 'l confés maná, vaig dir jo:—«*Marchen de frente!*»

¡Quin pler y quina ventura l' aná ab lo bisbe Caixal, durli 'l trabuch y 'l missal, y abrássá á D.ª Blancura pèl bosch y pèl camí rall!

¡Y quina cosa mes bona sentir lo canó com gruny, y estar una bella estona resant ab la majordona y escoltant tiros de lluny!....

Quan la gresca s' acabá era sargento segon: trist á casa vaig torná....
Dèu méu ¿quin dia será que torném á corre 'l mon?....

Fa dos horas que hi rebut lo nombrament d' oficial....
May menos, res hi he perdut....
Val mes ser carli y llanut que bon home y liberal!

LL. F. Y C.

Deya un treballador sense feina:
—«Ordre!.... Silencio.... Quietut.... Are si que no podrán queixarse. Fins los tallers callan, per no fer ruido.»

Per las vinyas del Vendrell diu que ha aprescut un insecte que 's xupa 'ls rahims y 'ls deixa aixuts.

Diuen que aquest insecte es de nom desconegut.

Jo regirant llibrots vells l' hi he trobat la fé de pila.

Se titula «*Investigatorus conservaduria*»

L' Ajuntament de Brihuega ha suprimit los gastos de iluminació pública, á fi de tenir quartos per solemnisar la festa de la Verge de la Penya ab una corrida de toros.

¡Oh Santa religió! ¡quants de martiris no causas á aquells pobles á qui humillas!
¡Oh Santa religió que vius de ciris, picas y banderillas!

Un atvocat amich méu defensa á un lladre y asesino qu' es á la presó.

—«Are estaré vuit dias fora, l' hi diu; quan tornaré presentarém l' escrit.»

—«Ahont vá?»

—«Vaig á Centellas á passar uns quants dias.»
—«Home, es lo méu poble: jo hi tinch molts coneguts, ¿vol que l' hi dongi cartas de recomendació?»

Han comensat ja los preparatius per las festas de Barcelona.

Molts son los que netejan los frontis de las botigas, per colocar en sos aparadors lo millor que tenen.

També 's treballa activament per la il·luminació de la Rambla y altres carrers.

¡Alegría donchs! ¡Alegría! Al cul del sach trobarem las engrunas.

S' ha concedit un mes de llicencia per ausentarse de Barcelona á D. Albert Faura.

¡Conservador y amant de la llicencia!...

Despues dirán dels liberals!

Un pare al seu fill. Lo pare es molt tranquil y 'l fill molt calavera.

—Vaja noy, diu lo pare, ja es hora de que asentis lo cap una miqueta, y la millor manera es que *prenguis dona*.

—Papá, no hi tinch cap inconvenient, respon lo Tenorio barba-méch. Vosté mateix, fassi 'l favor d' indicarme á qui vol que la prengui y l' hi pendré, si ella 's deixa pendre.

Una frase de Victor-Hugo:

Quan lo gran poeta era jove, admirador de Napoleon lo Gran, escribia odas plenas d' entusiasme, encomiant al gran conquistador.

Mes tart se féu republicá.

Al tirarli en cara las odas napoleónicas, respongué:

—No 'u estrenyéu; molt petit quedaria 'l noy si no creixia: jo he crescut!

S' ha presentat en diversos punts d' Espanya una cuca que mata la patata.

Remey per acabar ab la *Dorifera*, que aixis se titula la nova cuca.

Se colga al peu de cada patatera un exemplar del *Siglo Futuro* ó del *Correo Catalán*.
La Dorifera 's reventa.
No hi ha sino 'l perill de que també 's reventin las patatas.

L' arcalde de un poble sorprén á un vehi in-fraganti, contravenint una de las órdenes qu' ell havia donat.

—Alto aquí; l' hi diu; la multa.

—Quán es?

—Dugas unsas.

—Molt cara 'm sembla.

—Ni un xavo menos: ó dugas unsas ó á la presó.

Lo vehi no té mes remey: las hi paga, y al girarse l' arcalde, esclama aquell:

—Vaja adèu porch.

L' arcalde 's tomba:

—Insolent.....

—Ay, ay perquè?....

—Perquè pregunta, despres d' haverme tractat de porch!

—Ay, dispensi Sr. Arcalde, no anava per vosté: era que ab las dugas unsas que vosté m' ha fet pagar, jo pensava comprá un tocino, y are me' n estaré.

Contan que en las regions del nort, fá un fret tant horrible que fins se gelan las paraulas.

Vé l' época del desglás, y sense que un se' n donga comte comensa á sentir paraulas á la dreta, á l' esquerra y por tots cantons. Son las paraulas que s' havian gelat, alguns mesos endarrera.

Jo no sé si aixó es bèn cert.

Lo que jo sé es que 'l fret de la reacció gela las paraulas dels periodistas.

Pero llun un raig de sol de llibertat, se desglasa la terra, y las paraulas glasadas resonan poderosas per tots cantons.

Are á Espanya hi ha glas, no hi falta mes que un raig de sol.

Ha sigut denunciat *El Tiempo*, periódich conservador.

Desitjem que 's consoli.

Al cap de vall los seus amichs no l' hi serveixen mes que fruita del temps.

Noticia:

«L' Academia de ciencias de Paris ha rebut una comunicació del observatori de Washington, anunciant lo descubrimient de dos satélites de Marte, que en trenta horas verifican una revolució al rededor del planeta.

Observin que Marte es lo Déu de la guerra. Calcuin que aquests satélites al menos deuen ser coronels.

Per lo tant que no vingan per aquí á Espanya á fer la revolució ab trenta horas. Ab menos de un quart, en Romero Robledo ja hauria descubert un' altra conspiració.

Que no vingan: es un consell d' amich.

Los moderats aseguran que adoptarán la política del silencio.

Los de' n Cánovas diuen que 'ls moderats son morts.

Los moderats responen que son vius.

Y jo juro que 'ls moderats ni son morts ni vius.

No son morts porque responen.

Ni son vius porque son tontos.

Los constitucionals celebran freqüents conferencias

Pero aquestas conferencias ni 'ls engreixan, ni 'ls hi proporcionan un sol rosegó.

Conferencias per conferencias millor seria que s' entenguessin ab las de Sant Vicens de Paul.

Y á veure si 'ls hi passarian alguna bono.

CANTARELLAS.

¡Que 'n vals nineta de pelats!
¡Que 'n vals de díners, hermosa!
Sobre tot quan surts mudada
Y ab lo cós tot plé de joyas.

E. X.

Diu que la dona, Maria,
Sols s' aprecia quan se mor:
¡Quinas ganas d' apreciarte,
Tinch, Maria del meu cor!

D. A. DE 'N L.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas de insertarse 'ls estadans Marqués del Sol, Ninot y Mil homes.

Las demes que no s' mencionan no 'ns serveixen, com tampoch fá per nosaltres lo que 'ns envian los ciutadans Enrich XXXIX., D. C. y E., Uñ E. de la Junquera, J. Ruch y Matxo, J. Ventura, Llarch d' orellas, Un Urgellés, Quelquiste, Banqué tronat, F. Meates, J. B. Adrogué, Azulina, Lagartije, Un Estudiant, Enrich Macheth, Bufanofá, S. S., Jan Pistrachs, J. Gilet y Suet, Duch del Raph, Deixumhi ser y Coxis.

Ciudadá L. O. C. Lo fet que 'ns denuncia es mes propi per anar en alguna periódich diari qu' en la Campana.—C. Guará: Farém los possibles per compláurel; en lo present número no hom pegut.—Fastgós y C.: Enviah y fea, y mudis lo nom que no l' hi está bé; lo d' aquesta semana hi anirá.—Estripa-quantos: Publicarém creta de paraulas y Onomástich.—Des Pallasus: Hi anirá 'l problema.—Beixompifaig: No s' impacienti, ja 'l complaurém com sempre.—J. T. y M.: Si 'm vol creure á mi, prengui lo que l' hi deman y no s' hi fixi.—Dos Veteranas: Publicarém l' onomástich.—J. T. Sen Culgat: Com arcalde tot lo que vulga; com á butiguer tant se 'ns endana.—R. Pielis: Trobem lo fet algo estrany y 'l creyém mes oropi de un romitit en un diari que de un suello en la Campana.—Noy de 'n Broquil: Per las solucions ha arribat tart.—J. Llopert: Las poesias nos semblan bé; pero temim un dupte. ¿Mes havia enviat la primera ó alguna molt semblant un' altre vegada? ¿L' haviam publicada?—Cep y pota: Hi anirá 'l rombo.—Artista d' entressuelo: Idem lo trenca-cervells.—Pau Pi: Trobem la cosa molt incoherent: nosaltres no 'ns ocupem mes que de fets molt concrets, molt precisos y sobre tot molt escandalosos.—Ninot: Hi anirá una sinonimia y un problema.—Charriera: Lo d' aquesta semana no 'ns serveix.—Mil homes: Una mica arreglat podrá publicarse 'l geroglífich.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. SINONIMIA.—*Pipa*.
2. PROBLEMA ARITMETICH.—50 casas.
3. LOGOGRIFICH NUMÉRICH.—*Pomerania*.
4. TORTURA CEREBRAL.—*Mariagneta (Maria) Agneta—Agneta—Rita—Marta—Tana*.
5. ROMBO.—
P E P
R A L I P
M A R I N E R
M I S T O
S A O
6. XARADA I.—*Cas-tell-ter-sol*.
7. ENDAVINALLA.—*Lo Moliner*.
8. GEROGLIFICH.—*Los grans se fan wichs y los wichs grans*.

Han endavinat totas las solucions los ciutadans Mil homes y Marqués del Sol, n' han endavinadas 7 Cóxis y Deixumhi ser; 5 Artista d' entressuelo y Estripa-quantos; 4 Fastigos y C. y Duch del Raph; 3 Trençalós y Mámbrú; 2, Ruch y Matxo y 1 ne més J. Llopert.

SINONIMIA.

En déu tot set tot cantavan
tres idilis á veus solas
dirigits per un tal Molas
que tot veig molts me l' alaban.

F. FLOS.

TORTURA CEREBRAL.

¿Qu' es una cosa que 's véu, sense que 's veja, ni siga possible véurela?

GRAPINELL.

ANAGRAMA.

Fill d' *hu* es mon besavi, es *dos*
y es l' home de mes *tercera*,
aixó si té un genit *quarta*
y por fer *quints* no s' altera
quan segut á un *sís* de banch
busea, rumia y acerta
anagramas com aquest
compostos de quatre lletas.

MARQUÉS DEL SOL.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1. 1 2 3 4 5 6 7—Búscan en LA CAMPANA.
2. 5 6 4 3 1 2—Isln del Mediterráneo.
3. 1 2 3 7—Una classe de roba.
4. 7 2 1 3—En la colecció de Mr. Bidel.
5. 3 4 7—Per las casas.

6. 1 4 5 6—Tothom voldria serho.

7. 7 2 3—Una planta.

CONSTANTINO PLÁ.

TRIÁNGUL.

Omplir los pichs ab lletas que llegidas las ratllas horizontas y diagonalment d' esquerra á dreta, digan la 1.ª una festa molt celebrada; la 2.ª un coll; la 3.ª una gorra especial; la 4.ª lo que fá un jove quan estima á una noya; y la 5.ª una lletra propia dels inglesos mes que de ningú.

HOME PLAFOND.

XARADA

L

La primera sola
n' es un animal.

Segona es per darse,
y es tres musical.

De prima ab tercera
quan casso 'n faig molt
y noya dos-primera
y bona vull jó.

Primera ab la quarta
qui no diu pas res,
y per quarta ab prima
ves als adroguers.

Primera ab segona
per caminar tinch;
y avants, de dos-quatre
anavam vestiits.

Distancia es tres-quarta,
quart-dos animal.

Per tres-hu que 't trobis
pèl carrer malalt,
en una hu-tres-quarta
ja 't pots fer portar.

y 'l tot podrás pendre
si es que 't sol probar.

Si vols mes informes
no 'n trobo cap mes:
massa que te 'n dono
per treure lo qu' es.

PIM-PAM.

II.

Dona dos al corneti
lo total bèn manajat;
pero á mi ja 'm té amehinat
en l' hu de sota, un vehi

RBSINYOL.

ENDAVINALLA.

Tinch corda y no so guitarra;
medeixo y no soch compás:
l' home sovint me consulta
sens ser metje ni advocat
Y dos voltas cada dia
lo mateix camí jo faig.
Yes, lector, si m' endavinas.....
au, comensa á lligar caps.

P. J.

GEROGLIFICH.

LO
NOVEMBRE
DESEMBRE
es lo
FEBRER

R. C. y G

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de Gerchs, Villegas y C.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mítj.